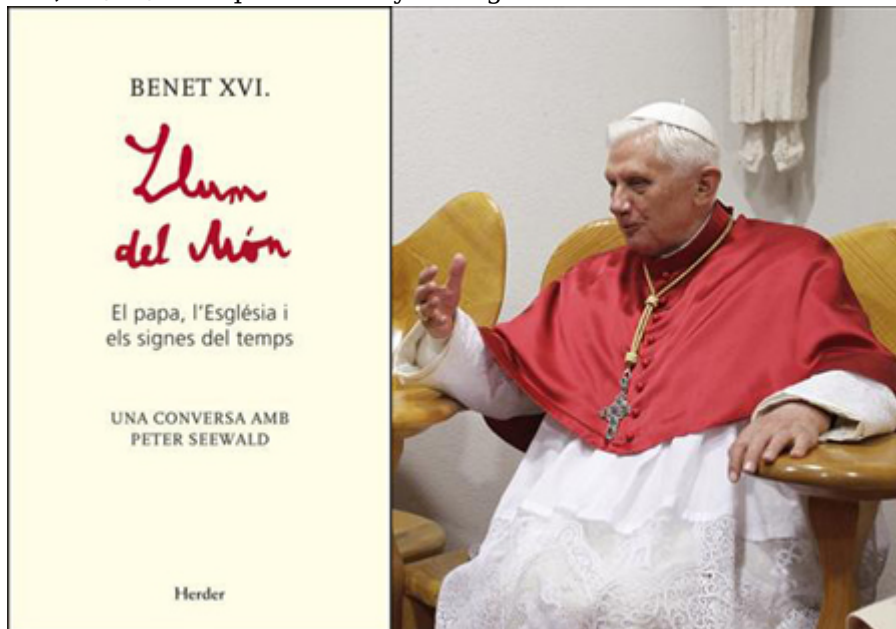

“El papa té l’obligació de defensar per tot arreu els drets humans”

Dm, 30/11/2010 per Catalunya Religió

Segon [lliurament](#) d'algunes afirmacions de Benet XVI en el llibre entrevista [Llum del món](#).

II. El papat

Els drets humans

El papa té l’obligació, justament ara, de defensar per tot arreu els drets humans com a conseqüència interior de la seva fe en la condició de l’home com a imatge i semblança de Déu, i de la seva condició divina. Té l’obligació de lluitar per la pau, en contra de la violència i de les amenaces de la guerra. Des del seu interior, té aquesta obligació de batallar per la conservació de la naturalesa, d’oposar-se a la destrucció de la creació (p. 34)

El poder

No és per xifres que el papa té poder. El tipus de comunitat del papa és diferent i, naturalment, el tipus de pertinença a l’Església, també. D’entre els 1.200 milions [de catòlics], hi ha molts que interiorment no hi pertanyen. (p. 20)

L’infal·libilitat

El papa no pot produir en tot moment afirmacions infal·libles. Normalment, el bisbe de Roma actua com qualsevol altre bisbe que professa la seva fe, que l’anuncia i que és lleial a l’Església (p. 22)

La col·legialitat

El Vaticà II ens ha ensenyat amb raó que la col·legialitat és constitutiva per a l’estructura de l’Església; que el papa tan sols pot ser el primer dins del conjunt i

no pas algú que, com un monarca absolut, prengui decisions solitàries i ho faci tot ell mateix. (p. 83)

[En els Sínodes] per a mi allò realment important és que no es llegeixin només discursos preparats, que no susciten cap diàleg, sinó que hi hagi l'ocasió per parlar lliurement i que després sorgeixi també un autèntic diàleg. (p. 96)

Les multituds

És correcte que hom es presenti una vegada i una altra a la multitud i es deixi mirar com l'estrella d'un espectacle? (...) No es tracta tant del contacte amb la persona com del contacte físic amb aquest ministeri (...) que hi ha el successor de Pere, quelcom que ha de representar Crist. En aquest sentit, cal acceptar-ho i no prendre-s'ho com un compliment personal. (p. 85)

El que puc donar, ho dono, i el que no puc donar, tampoc intento donar-ho. No procuro fer de mi allà que no sé. He estat escollit -d'això també en tenen la culpa els cardenals- i faig que puc. (p. 123)

L'ecumenisme

Succeeix que el papa quan es posiciona davant dels grans problemes ètics el món ho entén com a veu de la cristiandat. També el papa s'esforça a parlar, per dir-ho així, en nom dels cristians i no posar en primer pla allò que és específicament catòlic. (p. 102)

La comunió a la mà

No estic en contra de la comunió a la mà per principi: jo mateix l'he donada i l'he rebuda d'aquesta manera. Però havent fer que ara [quan la dona el papa] es rebi la comunió de genolls i donant-la a la boca he volgut col·locar un senyal de respecte i cridar l'atenció cap a la Presència real. No en últim terme perquè, especialment en actes multitudinaris, com aquells que tenim a la basílica i a la plaça de Sant Pere, el perill de superficialització és gran. He sentit a parlar de gent que, després, es col·loca la comunió dins de la cartera, se l'emporta com un souvenir qualsevol. (p.164)

[I. El cristianisme en el món](#)

[III. L'Església i el cristianisme](#)